

tal for deres Stilling dertil. Der er nok enkelte Medlemmer i dette Ting, der synes, det er meget at ofre paa „Hedebruget“, men i Forhold til den Betydning, det har, er det absolut ikke store Summer. Jeg har med mit personlige Kendskab til Forholdene paa disse Egne set, hvilken Daad der øves af mange der, og anede man, hvilket Arbejde der drives derude under stærkt økonomisk Tryk, vil man forstaa, at det er en Samfundsopgave af stor Betydning, og at de Penge, der gives til Fremme af dette Formaal, sikkert vil komme tilbage med gode Renter for Samfundet. Jeg haaber derfor, at det høje Ting vil give denne Bevilling sin Tilslutning.

N. C. Jensen: Jeg ønsker at gøre en kort Bemærkning til Ændringsforslag Nr. 67, idet jeg skal begynde med at takke det højtærede Finansudvalg for den Stilling, som det har taget til denne Bevilling, ligesom jeg vil bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han har taget Arbejdet op for at naa det Resultat, som nu ved fælles Anstrengelser er naaet. Det er ikke første Gang, der gives Bevillinger til Fjerkræavlens Fremme, men jeg tror, at det er rigtigt at sige det nu, at det egentlig er første Gang, man giver Bevillingen under en saadan Form, at den er i Stand til at bidrage til dette Spørgsmaals praktiske Løsning. Dersom vi vilde gøre os den Ulejlighed at se paa, hvad vore Nabolande ofrer i den Retning, vil man se, at denne Bevilling er overordentlig ringe, uagtet vor Udførsel af Æg er steget overordentligt i de senere Aar og til ret store Beløb; men alligevel vil denne Bevilling i den Form, hvorunder den nu bliver givet, kunne sætte et rationelt Arbejde i Gang, der paa dette Omraade kan bringe os et betydeligt Skridt fremad. Vi har trængt dertil. Da vi havde Husdyrloven til Behandling, blev denne Sag fra forskellige Sider draget frem. Den daværende Landbrugsminister Anders Nielsen stillede sig overordentlig velvilligt, men det lykkedes ikke den Gang at faa en Løsning af Spørgsmaalet. Nu er det imidlertid naaet at føre Sagen ind i et Spor, hvor den efter min Mening nok skal bære Frugt, og det, at det er lykkedes ved fælles Anstrengelser af Finansudvalget og Ministeren, saavel som af de paagældende Organisationer at naa dette Resultat, vil sikkert bidrage til, at Bestræbelserne i Fremtiden skal krones med Held. Derfor hilser jeg Bevillingen med Glæde og haaber, at de Organisationer, der nu faar denne Bevilling i Hænde, maa forstaa at udføre Arbejdet for denne Sag paa

en saadan Maade, at det maa blive til den praktiske Gavn, som det gerne skulde være.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Efter den ærede Ordførers udførlige Omtale af Ændringsforslagene kan jeg fatte mig kort. I Almindelighed er jeg tilfreds med den Stilling, Finansudvalget har indtaget overfor de Forslag, der af mig er stillede, men der er dog tre Forslag, som jeg vil omtale, nemlig Ændringsforslagene Nr. 6, 7 og 8. Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 kan jeg godt tage imod, idet jeg maa jo indrømme, at Udgifterne til de Bygninger, som de angaar, er lovlige store, og ved at Finansudvalget har nedsat Beløbene med 10 pCt., er der givet et bestemt Udtryk for, at Rigsdagen ønsker at holde disse Udgifter saa langt nede som muligt; hvorved der er givet Ministeren en Støtte i saa Henseende overfor de Folk, som skal udarbejde Planerne. Ændringsforslag Nr. 8, hvorved det foreslaas at nægte Opførelsen af en Pavillon ved Kirstens Pøls Kilde, kan jeg ogsaa modtage, men jeg kan her ikke rigtig forstaa Finansudvalgets Stilling. Den Leje, vi nu faar af Beværtningsstedet der, er nemlig kun 1,800 Kr., men den vilde blive forhøjet til 3,500 Kr. paa Betingelse af, at der opførtes en ny Bygning til 20,000 Kr., og jeg kan ikke se rettere end, at en saadan Transaktion var ret fordelagtig for Staten, hvortil kommer, at den nye Bygning vilde være en Pryd paa dette Sted. Imidlertid er det jo ikke noget, der haster, idet den nuværende Lejer har Ret til at blive paa det nuværende Sted indtil 1918. Der er altsaa god Tid til at overveje dette Forhold, og muligvis kan vi saa til den Tid faa Forpagteren til at føje Finansudvalget og give en højere aarlig Afgift.

Maa jeg med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 4 og 5, Forhøjelsen af Skovarbejdernes Lønning med i alt 13,000 Kr., sige, at der for saa vidt ogsaa burde have været foreslaaet en Forhøjelse paa en anden Konto, nemlig med Hensyn til Akkordpriserne. Derom har jeg forhandlet med Skovdirektøren, men der blev sagt af ham, at der ikke var nogen særlig Grund hertil. For det første er Beløbet kalkulatorisk, og dernæst er det meget vanskeligt paa dette Tidspunkt at sige, hvilke Beløb det her vil dreje sig om. Saa vidt Skovdirektøren vidste, var Akkordpriserne i det hele noget højere end Daglønnen, der i Øjeblikket er 2½ Kr. og nu foreslaas sat op til 3 Kr. Den ærede Ordfører sagde, at denne Ordning er ren midlertidig, og det